

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/170/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114223637
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7114223637.1

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: A. R., nar.: X.X.XXXX, bytom: V. XX, XXX XX V., občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom: Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, v zastúpení: Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 1.157,73 € s príslušenstvom

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej **p r i z n á v a** náhradu trov konania vo výške 139,60 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. Henricha Schindlera, advokáta, ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť trovy štátu vo výške 15 €, na účet Okresného súdu Košice I, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.9.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 1.157,83 €, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 227,55 € a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.157,83 € od 17.9.2014 do zaplatenia, ako aj k náhrade trov konania vo výške 69 €.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 25.6.2010 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu číslo: XXXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Súčasťou písomnej úverovej zmluvy bola aj dohoda zmluvných strán o uzatvorení Úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o RÚ“), ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany žalovanej. K zmluve o RÚ žalobca uviedol, že svoju vôľu byť viazaná touto zmluvou a jej súčasťami potvrdila žalovaná podpisom ÚZ a jednak následnou aktiváciou úverovej karty. Písomná forma právneho úkonu zákonom spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny. Písomnosť musí navonok predstavovať jeden uzavretý celok, aby sa zabránilo manipulácii s jeho jednotlivými časťami. Žiaden právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis. Je potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred bezúčelným formalizmom; napríklad súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoc neboli podpísané.

Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky vzťahujúce sa k riadnemu a včasnému splácaniu poskytnutého úveru a dostala sa s úhradou svojho zmluvného záväzku do omeškania, čo vyplýva z prehľadu platieb. Prostredníctvom úverovej karty čerpala poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 1.122,64 € a žalobcovi vrátila len čiastku 988,48 €. Odo dňa omeškania bola žalovaná o výške svojho dlhu informovaná v pravidelných mesačných výpisov z úverového účtu a vyzývaná k jeho úhrade. Vzhľadom na skutočnosť, že aj napriek uvedenému si neplnila svoju povinnosť riadneho a včasného splácania úverov v zmysle hlavy 7 písm. a) žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 25.6.2012 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1.191,02 € v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške istiny: 988,48 €, úroku: 30,38 €, poplatku za výber z bankomatu: 2,29 €, poplatku za výpis z účtu: 8,94 €, opravné úroky - grace period: 0,23 €, úrok za hotovostné transakcie: 127,51 €, spolu dlh vo výške: 1.157,83 €.

Žalovaná sa k návrhu na začatie konania nevyjadrila.

Listom zo dňa 19.12.2014 oznámil vedľajší účastník - Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej za účelom ochrany práv žalovanej ako spotrebiteľa.

Podaním zo dňa 27.2.2015 vedľajší účastník v konaní uviedol, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, žalobca uvádza, že súčasťou úverovej zmluvy, ktorou žalovaná požiadala o úver vo výške 915,72 € je aj dohoda o uzatvorení úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Má za to, že zmluvným ustanovením o uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere bolo spotrebiteľovi, ktorý žiadal o poskytnutie úveru na obstaranie kúpy jeho tovaru v hodnote 915,72 €, vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý vôbec nežiadal a nemal možnosť vylúčiť zmluvu o revolvingovom úvere. Toto ustanovenie je tak ukryté a napísané takým drobným písmom, že pre priemerného spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy je takmer nemožné si ho všimnúť. Vzhľadom k tomu má za to, že revolvingová zmluva nebola uzatvorená na základe slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovanej a je absolútne neplatná. Samotná zmluva o revolvingovom úvere nespĺňa ani základné náležitosti v zmysle § 4 zákona číslo: 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzavretia zmluvy). Nemožno tu hovoriť ani o písomnej forme zmluvy, nakoľko k prijatiu návrhu na uzavretie revolvingovej zmluvy došlo konkludentne a teda nie na základe písomnej zmluvy, ktorý zákon v danom prípade výslovne vyžaduje. Spotrebiteľ v čase poskytnutia úveru, o ktorý žiadal, nemal žiadne informácie o podmienkach poskytnutia revolvingového úveru. Zmluvná podmienka o dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spôsobuje následky, že spotrebiteľ by nemohol uzavrieť zmluvu o úvere, pokiaľ by odmietol revolvingový úver, nakoľko táto podmienka je predtlačená. Nie je podstatné, či dôjde k čerpaniu revolvingového úveru, nakoľko spotrebiteľovi je daný k dispozícii produkt, o ktorý vôbec nežiadal a nemá prehľad o podmienkach, ktoré sú spojené s využitím kreditnej karty. Takéto vnucovanie produktov spotrebiteľovi a viazanie produktov je nekalou obchodnou praktikou a je jednoznačne v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku a zmluvnú podmienku o uzatvorení revolvingového úveru považuje vedľajší účastník za neprijateľnú. Preto žiadal súd, aby zmluvu o revolvingovom úvere posúdil ako absolútne neplatnú. Súčasne návrh žalobcu potom treba posudzovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto vedľajší účastník vzniesol aj námietku premlčania v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žiadal, aby súd žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania vo výške 139,60 €.

Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a v zmysle vyššie citovaných ustanovení vo veci rozhodol na základe nasledovného skutkového stavu veci:

Dňa 25.6.2010 bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou Úverová zmluva č.: XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 759,39 € na kúpu tovaru - nádoby. Na prvej strane uvedenej úverovej zmluvy bolo drobným písmom citované, že spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, b) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, na základe ktorých je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty, c) záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIC podľa Hlavy 14 ÚP, d) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.

Z výpisu čerpania splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná odčerpala od žalobcu prostredníctvom karty a výberom z bankomatov sumu 1.122,64 €, pričom prvé čerpanie bolo dňa 8.1.2011 a posledné čerpanie

finančných prostriedkov od žalobcu žalovanou bolo dňa 7.1.2012. Žalovaná na predmetný úver učinila úhrady vo výške 379,90 €.

Listom zo dňa 25.6.2012 žalobca vyzval žalovanú v dôsledku jej omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru č. XXXXXXXXXXXX poskytnutého na základe Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy, kedy ju žiadal o zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 1.191,02 € najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy na ich bankový účet. Z predloženého poštového podacieho hárku súd zistil, že uvedená zásielka bola podaná na poštovú prepravu dňa 27.6.2012.

V konaní boli žalobcom predložené Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v počte listov 8, zahŕňajúc aj informácie o poistení dohodnutom Zmluvou č. XXXXXXXXXXX/XXXX na skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských hotovostných a revolvingových úverov a na skupinové poistenie výdavkov vzniknutých zneužitím kreditnej, či úverovej karty, stratou dokladov, či kľúčov alebo odsúdením mobilného telefónu dohodnuté so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a ČP Zdraví v znení účinnom od 1.4.2010. Ďalej žalobca predložil aj dokumenty týkajúce sa úveru s názvom: Čo by ste mali vedieť o svojom úvere?, Vaša nová kreditná karta vždy plná peňazí.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho právne vec uzatvoril nasledovne:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 502 ods. 2 ObZ, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 503 ods. 1 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 324 ods. 1 ObZ, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 365 veta prvá ObZ, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 879r veta prvá Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1. júna 2014.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách úč. do 31.12.2010 (ďalej len „citovaný zákon“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods.2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Občianske súdne konanie je konaním dôkazným, to znamená, že účastníka v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo aspoň označiť dôkazy osvedčujúce ich pravdivosť. Dôkaznými prostriedkami v súdnom konaní sú v zmysle § 125 O.s.p. všetky prostriedky, ktorými možno zistiť skutkový stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov konania. To znamená, že ako dôkazný prostriedok nemôže súd použiť dohady, predpoklady, indície a podobne. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd nahromadením dostatočných podkladov vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Ak účastník nesplní svoju povinnosť predloženia dôkazov spôsobilých preukázať pravdivosť svojich tvrdení, dostáva sa do procesnej situácie neunesenia tzv. dôkazného bremena a súdu neostáva nič iné, len na okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli riadne preukázané neprihliadať.

Niet pochýb o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej zákonom číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov úč. do 31.12.2010, ktorý je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality.

Hlavný právny vzťah je tak založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona 129/2010 Z.z., ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože: normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Obč. zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi tromi zákonmi, prichádzajúcimi takto o úvahy (1. zákon o spotrebiteľskom úvere, 2. Občiansky zákonník, 3. Obchodný zákonník) panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje resp. tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Obč. zákonníka.

To znamená, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch k nemu.

Súd na základe žalobcom predložených listinných dôkazov mal súd preukázané uzavretie zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 25.6.2010, na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej úver 759,39 € na kúpu konkrétneho tovaru. Zároveň tam bolo uvedené, že klient a spoločnosť podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., b) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, c) záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa Hlavy 14 ÚP, d) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva považovaná za tzv. absolútny obchod, v čase vzniku daného záväzkového vzťahu, t.j. zmluvy o klasickom úvere neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobi ako lex specialis, preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Z predložených listín možno ustáliť, že niet pochýb o tom, že dňa 25.6.2010 účastníci konania preukázateľne uzavreli len jedinú individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere určenú na kúpu tovaru vo výške 759,39 €. V rámci dojednávania tohto záväzku právny predchodca žalobcu vopred vnútil konajúcej osobe - žalovanej aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačíva, ktoré koncipoval a formuloval samotný žalobca, podpisom želané zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpísala aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená drobným písmom a bez možnosti úpravy textu a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu. Inak povedané, že dňa 25.6.2010 žalovaná sa podpísala aj pod ten záväzok, ktorý v daný moment uzatváraný nebol a ktorý nebol ani v jej sfére záujmu uzavrieť. Podpisom zmluvy však nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu a to ani vtedy, ak došlo k jeho aktivácii spôsobom uvedeným v úverových podmienkach. Ak hodlal žalobca uzavrieť so žalovanou nový záväzkový vzťah, t.j. zmluvu o revolvingovom úvere I alebo o revolvingovom úvere II, bolo potrebné urobiť to spôsobom ako predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z.. Z uvedeného pohľadu je potom nutné pozerať sa na časť úverovej zmluvy, konkrétne odsekov písaných drobným písmom vzťahujúcu sa na uzavretie ďalších záväzkovo právnych vzťahov za neplatnú. Ak teda v deň prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom karty žalovanej, jej bola poskytnutá určitá finančná suma, následne aj ďalšie, bez osobitnej písomnej zmluvy,

v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z., nebola dodržaná zákonom predpísaná forma a preto je zmluva v tejto časti neplatná. Bez riadnej písomnej dohody neexistuje dohoda o výške úrokov z úveru, ktorá je podstatnou náležitosťou akejkoľvek zmluvy o úvere a preto i z tohto dôvodu je zmluva neplatná.

Naviac žalobca v konaní ani nepreukázal, že Úverové zmluvné podmienky a ostatné žalobcom predložené dokumenty k úverovej zmluve vo forme predlače žalovaná naozaj obdržala pri podpisovaní úverovej zmluvy, tieto dokumenty nie sú žalovanou podpísané a teda nie je zrejmé, či a akým spôsobom jej boli odovzdané a či sa s nimi oboznámila tak, ako je uvedené v prehlásení na prednej strane (opätovne písané veľmi malým písmom!). Keďže uvedená zmluva bola vyhotovená samotným žalobcom, do ktorého obsahu a textu žalovaná nemohla zasiahnuť pred podpisovaním zmluvy, nijako ho upraviť a podobne, potom z tohto pohľadu takéto prehlásenie žalovanej na prednej strane zmluvy považoval súd len za formálne.

Nemožno ďalej neopomenúť, že predmetné prehlásenie žalovanej a následne i celé znenie ÚP je vytlačené miniatúrnym písmom, kedy samozrejme počet strán ÚP pri aplikácii určitej bežnej veľkosti písma by bol tiež oveľa väčší. Avšak žalobca práve použitím maličkého písma ÚP, ktorého rozsah je značný, ako keby dopredu rátal s tým, že zákazník pri uzatváraní zmluvy, takýto kvantitatívne veľký rozsah ÚP nebude čítať, podrobne študovať, prípadne ho ako laik ešte pred podpisom nechá preštudovať napríklad advokátovi. S poukazom na tendenciu ochrany spotrebiteľa pred zneužitím určitého mocenskejšieho postavenia žalobcu diktovaním akýchkoľvek podmienok v rámci ÚP, ktoré sú v rámci už hotovej predtlačky v zmluve resp. v úverových podmienkach, je potom nutné uzavrieť, že takto koncipované časti zmluvy a ÚP, či z pohľadu veľkosti písma, rozsahu, ale najmä náročnosti pochopenia právnej stránky veci, t.j. aké presné povinnosti pre klienta s uzavretím danej zmluvy vyvstanú, je nutné považovať za nejasné, neurčité, pre bežného človeka (laika, neprávnik) nezrozumiteľné a teda s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka za neplatné.

Súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje označenie, že sa jedná o revolvingový úver, práve naopak, zmluva uvádza len, že žalovanej je poskytnutý úver 759,39 € na nákup tovaru. Ak mal právny predchodca žalobcu záujem uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, mal to jasne a nezameniteľne v predmetnej zmluve a jej označení uviesť. V zmluve ďalej nepochybne chýba označenie úrokovej sadzby, ktorou by mal byť revolvingový úver úročený a teda danú zmluvu nemožno považovať za platne uzavretú aj z tohto dôvodu.

Keďže nikto, ani súd nemôže, ani nie je jeho úlohou nahrádzať kontraktačný proces a určiť presnú úrokovú mieru, aká by prípadne medzi stranami bola v rámci udržateľných úrokov dohodnutá, absenciu dohody o výške úroku súd vyhodnotil v neprospech žalobcu a považoval celú zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú. Následne z tejto skutočnosti súd pri rozhodovaní o veci aj vychádzal

Súd venoval pozornosť i argumentácii žalobcu v jeho podaní zo dňa 29.8.2015, kedy zdôrazňoval platnosť dohody o uzavretí revolvingového úveru s poukazom na dve rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 1Co/110/2014 zo dňa 26.6.2014 a 9Co/72/2012 zo dňa 26.11.2013. Súd sa však k tejto argumentácii žalobcu nepriklonil, nakoľko mal za to, že vyššie uvedené odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na žalobcom predostreté stanovisko k platnosti zmluvy o revolvingovom úvere. Okrem iného súd poukazuje na viaceré opačné stanoviská a rozhodnutia iných súdov napr.: rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn.: 11Co/440/2012, 11Co/295/2013, 25Co/46/2013, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn.: 5Co/175/2013, a mnohé ďalšie, ku ktorým sa pri svojom rozhodovaní priklonil.

Podľa Aktu o podmienkach pristúpenia Slovenskej republiky do Európskej únie, čl. I. odo dňa pristúpenia budú ustanovenia pôvodných zmlúv a aktov prijatých orgánmi a Európskou centrálnou bankou pred pristúpením záväzné pre nové členské štáty a budú sa uplatňovať za podmienok stanovených v týchto zmluvách a v tomto akte. To znamená, že odo dňa pristúpenia Slovenskej republiky dňa 1.5.2004 k Európskej únii, pre Slovenskú republiku budú záväzné akty prijaté orgánmi zriadenými Zmluvou o založení Európskych centrálnych spoločností a Zmluvou o Európskej únii.

Podľa Smernice rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a to v článku 3 ods. 1 je zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne

dohodnutá považovaná za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vznikajúcich na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Po zohľadnení právnych aktov EÚ vzťahujúcich sa k ochrane spotrebiteľa a právnych predpisov SR súd dospel k záveru, že vyššie citované skutočnosti ohľadom vnútenia uzavretia ďalšieho záväzkovo-právneho vzťahu pri uzatvorení zmluvy o tzv. klasickom úvere, neprehľadnosť zmluvných podmienok spôsobená aj miniatúrnym písmom spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu ku škode spotrebiteľa, teda žalovanej (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn.: 11Co/191/2011-99 zo dňa 31.10.2012) a preto v konečnom dôsledku posúdil danú zmluvu za neplatnú a ďalej právne uzatvoril, že v tomto prípade nastupuje inštitút vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor na iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením s právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Súd s poukazom na vyššie uvedené posúdil danú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú a musel teda prihliadať na zvýšenú ochranu spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa poskytuje aj inštitút posudzovania premlčania uplatneného nároku ex offa, aj bez toho, že sa dlžník premlčania dovoľá.

Zákonom č. 102/2014 Z. z. ako bod 11 Čl. VIII bol do zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zavedený nový § 5b v tomto znení: Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Tento zákon nadobudol účinnosť 1. mája 2014 a zákonodarca nestanovil žiadne intertemporálne pravidlá. Inými slovami, okrem údaju o účinnosti novej právnej úpravy, absentujú pravidlá koexistencie starej a novej právnej úpravy. Je preto otázne, či sa nová právna úprava obsiahnutá v spomínanom ustanovení § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má aplikovať aj na vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy. Riešenie naznačeného problému tak vyžaduje odpoveď na dve základné otázky. Po prvé, či ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má povahu hmotnoprávnu alebo naopak procesnú.

Súd zastáva názor, že ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa normuje predovšetkým a najmä procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a má preto charakter procesnoprávny. Týmto orgánom je predovšetkým a najmä súd, čo vyplýva jasne a nepochybné z odvolávky normatívneho textu na premlčanie vo význame prekážky žalovateľnosti uplatneného subjektívneho práva. To, že zákonodarca použil v citovanej norme pojem premlčanie, ktoré je upravené v hmotnoprávných predpisoch, na tom nič nemení. Použil ho totiž v kontexte s prihliadaním na skutočnosti, ktoré bránia priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je lex specialis k ustanoveniu 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktoré je však samo procesným ustanovením, nakoľko v naznačených diferenciách normuje procesné vzťahy (procesnú činnosť súdu), keďže stanovuje súdu podmienenú povinnosť prihliadať na skutočnosti, ktoré nastali v konaní. Ako to vyplýva z dikcie poslednej vety ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.“ Dikcia ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dikcia ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa

sú komplementárnymi pravidlami vo vzťahu lex generalis (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a lex specialis (§ 5b zákona o ochrane spotrebiteľa), lebo dikcia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne dopĺňa pravidlo ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v tom zmysle, že pokiaľ nepôjde o nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv, na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka uplatnenú v konaní pred súdom. A naopak, pokiaľ pôjde o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, na premlčanie (správnejšie na márne uplynutie premlčacej lehoty) súd prihliadne i bez návrhu dlžníka.

Čo sa týka otázky časovej pôsobnosti a teda, uplatniteľnosti pravidla obsiahnutého v tejto právnej norme, je potrebné uviesť, že rozdiel medzi pôsobnosťou hmotnoprávných a procesných noriem vo svojej podstate zásadný nie je. Pravidlom (a vlastne pojmovým znakom) každej právnej normy je, že reguluje spoločenské vzťahy dopredu, nie spätne. Z hľadiska legislatívneho vyjadrenia túto problematiku riešia tzv. intertemporálne (prechodné) ustanovenia právnych predpisov. Avšak sú aj prípady, ako je práve ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, keď zákonodarca mlčí a nestanovuje žiadne pravidlá časovej koexistencie starej a novej právnej úpravy. Všeobecným pravidlom je tzv. okamžitá aplikabilita procesných noriem, čo znamená, že procesná norma pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodit' pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

Ak teda platí, že právna norma § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má procesný charakter, a zákonodarca nestanovil osobitný právny režim intertemporalít, musí súd prihliadať na premlčanie práva ex officio vo všetkých, aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých konaniach, podliehajúcich hypotéze tejto právnej normy.

Osobitné právne postavenie spotrebiteľskej zmluvy však obligatórne uprednostňuje ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. (§ 122 ods. 1 OZ).

Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. (§ 122 ods. 2 OZ).

Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. (§ 122 ods. 3 OZ).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou. Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul, bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku

čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Táto zmena (oslabenie) pôvodného práva, vzniknutá premlčaním, spočíva v skutočnosti, že dlžník môže po uplynutí premlčacej doby privodiť zánik vynutiteľnosti tohto subjektívneho práva tým, že sa s úspechom premlčanie dovoľá pred príslušným orgánom. Premlčaním teda právo samo o sebe nezaniká, len sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Avšak ani nárok premlčaním sám o sebe nezaniká a oprávnený sa môže svojho premlčaného práva domáhať žalobou, na základe ktorej dlžník môže byť na splnenie pohľadávky zaviazaný, ak sa premlčania nedovoľá. Ak však žalovaný vnesie námietku, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Na základe vykonaného a zhodnoteného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na základe zmluvy zo dňa 25.6.2010, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky prostredníctvom úverovej karty vo výške 1.122,64 €, je podaný po uplynutí zákonnej dvojročnej premlčacej lehoty, vychádzajúc z toho, že súd skonštatoval neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy - v danom prípade tak platí plynutie premlčania podľa § 107 ods. 1 OZ, ktorej dodržanie je súd povinný v zmysle § 5b zákona č. 270/2007 Z. z. skúmať z úradnej povinnosti aj napriek tomu, že sám žalovaný spotrebiteľ sa tejto skutočnosti pred súdom nedovoľáva. Návrh bol podaný v 22.9.2014.

Pre všeobecnú premlčaciu lehotu platí, že začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Začiatok je vymedzený objektívne, nezávisle na subjektívnej okolnosti a v zásade nastáva splatnosťou dlhu. Súd sa pri zistení nedodržania zákonnej premlčacej lehoty už nemusí zaoberať dôvodnosťou žaloby.

Keďže nárok žalobcu súd vzhľadom na vyššie citovanú argumentáciu vyhodnotil ako plnenie z bezdôvodného obohatenia, t.j. z neplatného právneho úkonu, mal súd potom za to, že k bezdôvodnému obohateniu žalovaného voči žalobcovi došlo postupne vždy v deň čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom karty žalovanou, kedy do dátumu 7.1.2012 táto odčerpala sumu 1.122,64 €, na ktorú učinila úhrady vo výške 379,90 €. Žalobca vždy v deň nasledujúci po odčerpaní mohol žiadať od žalovanej vydanie bezdôvodného obohatenia, s poukazom na absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere. Porovnaním dátumov čerpania finančných prostriedkov s dátumom podania žaloby na súd 22.9.2014, je nevyhnutné konštatovať, že nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu.

Vzhľadom na všetky vyššie spomenuté skutočnosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku, trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

V konaní bola žalovaná plne úspešná a preto by jej prináležalo právo na náhradu trov konania, avšak keďže žalovanej žiadne trovy nevznikli a tieto si ani neuplatnila, súd o jej trovách s poukazom na § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. nerozhodoval.

V konaní bol vo väčšom rozsahu neúspešný žalobca, ktorý si uplatnil právo na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na jeho neúspešnosť, súd o jeho trovách rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na skutočnosť, že na strane úspešnej žalovanej vystupoval vedľajší účastník, súd mu priznal náhradu trov konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie zo dňa 27.2.2015, každý úkon po 61,41 € plus 2x režijný paušál po 8,39 €, spolu vo výške 139,60 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. Henricha Schindlera, advokáta.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Podľa § 151 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku, o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

Podľa Položky 21 Prílohy súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis za registra trestov, za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, na predloženie ktorých bol účastník márne vyzvaný, za každú stranu prvopisu 0,50 eura.

Súd zároveň zaviazal žalobcu na zaplatenie trov štátu vo výške 15 € spočívajúcich vo vyhotovení 30 strán fotokópií návrhu s prílohami, na ktorých predloženie bol márne vyzvaný v zmysle vyššie uvedenej položky zákona o súdnych poplatkoch (t.j. 30 x 0,50 € = 15 €).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 3 písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.